

holde en Tale, der aldeles utvetydigt gik imod Højres eget Program i den Sag og imod den Dagsorden, som det ærede Medlem selv har været med til at stille. Men det viser — hvad jeg aldrig har næret nogen som helst Tvivl om —, at Højre overhovedet ikke vil have nogen Løsning af den Sag, men vil blive staaende paa den gældende Uretfærdighed, selv om den bliver værre Aar for Aar. Det har jeg aldrig næret nogen Tvivl om, og Forhandlingerne i disse Dage have givet mig et ret levende Indtryk af, at det desværre er Stemningen fra mange Sider her i Tinget. Derfor stiller man Sagen op, saaledes som der før er sagt. Man vil den Vej, man i Øjeblikket ikke kan komme, og naar der Aar efter viser sig Mulighed for at komme den Vej, vil man ikke den Vej. Men det ville Vælgerne forstaa, det kan det ærede Medlem være vis paa.

Det er muligt, ja efter denne Forhandling i høj Grad sandsynligt, at der ikke gennemføres noget deraf. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) ere jo i Færd med at ødelægge Sagen — det kan ingen tage fejl af. Men saa faa vi heldigvis et Valg derpaa! Ja, det er ikke mig, der bestemmer det, saaledes som det blev sagt. (Afbrydelse). Nej, det er det ikke, det er Regeringen; men denne har selv højtidelig erklæret, at saa falder Far's Hammer, saa kommer Opløsningen. Det skal da glæde mig at møde det ærede Medlem paa Valgtribunerne med hans egne gamle Ord i Haanden og vise, hvordan han sparket dem til Side, naar der er Mulighed for at faa Retfærdighedskravet gennemført.

Ellinger: Maa jeg spørge det ærede Medlem, om han ikke „sparker“ sine egne Ord til Side, naar han gaar med til den midlertidige Ordning, en Ordning, som han paa den mest utvetydige Maade tidligere har sagt er i Strid med Grundloven, og en Ordning, som han ikke vilde gaa med til. Det ærede Medlem har altid modsat sig en hvilken som helst Ordning, som ikke fulgte det, som Grundloven siger: at Tallet af Folketingsmænd skal være saa nær som muligt Befolkningstallet divideret med 16,000. Det har det ærede Medlem altid holdt paa. Nu „sparker“ han til sine egne Ord. Det vil derfor glæde mig i den kommende Valgkampagne at møde det ærede Medlem paa Valgtribunerne, om det saa skal være ude paa Blaagaardsplads.

Dernæst maa jeg sige, at det ærede Medlem bærer sig ikke rigtigt ad, naar han siger, at Højre har stillet Forslag om det ene eller det andet. Vi have sagt: det ene — kun hvis den Vej ikke var farbar, saa det andet som en midlertidig Nødhjælp. Men hvad er det, det ærede Medlem nu vil have? Det ærede Medlem vil nu have denne saakaldte midlertidige Lov, som blot i sin Titel er midlertidig, men Meningene er selvfølgelig, at den skal være permanent, saa længe den vel at mærke kan tjene det ærede Medlems Partiinteresser — naar den ikke kan det mere, kunne vi maaske faa noget nyt. Der kan kun være Tale om at gaa med til en midlertidig Lov, hvis det garanteres, at den netop er fuldstændig midlertidig, men det ærede Medlem har selvfølgelig ganske andre Ønsker.

Nej, det, jeg hævder og har hævdet Aar efter Aar med stigende Styrke, det er, at den lige og almindelige Valgrets Princip skal hævdes. Jeg holder mig der til den flammende Tale, det ærede Medlem holdt i Marts 1905, og den skal jeg — jeg haaber, jeg er ved Stemme den Dag — holde frem paa Blaagaardsplads for hans Tilhørere.

Borghjerg: Det ærede Medlem vil ikke kunne paavise, at jeg nogen Sinde har erklæret en midlertidig Valgkredsordning for grundlovstridig — ikke ved et eneste Citat (*Halsted*: „Grundlovssnyderi“). Jeg har aldrig sagt det (*Halsted*: Men deres Partifæller!) Det ærede Medlem paastod, at jeg havde sagt det, og det vil det ærede Medlem ikke kunne paavise. Jeg har i mange Aar været klar over, at det kunde forme sig saadan, at det til sidst blev den eneste Udvej at søge at naa til en midlertidig Ordning.

Det ærede Medlem kom nu i sin sidste Replik til allersidst med en Antydning af, at naar det blev slaaet fast, at Ordningen var absolut midlertidig, kunde man maaske forhandle derom. I det ærede Medlems Foredrag var der ikke nogen Antydning deraf, denne Antydning kom først nu til sidst i hans Replik. Nu vel, saa faa vi i Udvalget en Forhandling derom. Ogsaa vi ønske, at det kun skal være en midlertidig Ordning. Det glæder mig for saa vidt, at Replikskiftet har aabnet denne lille Udvej for det ærede Medlem til dog ikke i altfor høj Grad at komme i Modstrid med sig selv og sit Parti, i Modstrid med sin egen Dagsorden og sit eget Program. Udvalgsforhandlingerne ville da vise, om det kun er en Antydning, der